

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **M. Š.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen JUDr. Lukášem Havlem, advokátem,
sídlem Libušinka 180, 541 01 Trutnov,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2017, č. j. 4663/DS/2016,
JID: 29888/2017/KUUK/Zvo,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 3. 2017, č. j. 4663/DS/2016, JID: 29888/2017/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Městského úřadu Litvínov, odboru správních evidencí, oddělení registru řidičů, (dále jen „městský úřad“) ze dne 1. 9. 2016, č. j. OSE/36157/2016-39 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče ke dni 2. 1. 2016. Žalobce současně navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je skutečným důkazem o spáchání přestupku v blokovém řízení pokutový blok, a nikoliv úřední záznam (oznámení) Policie České republiky o tom, že došlo ke spáchání přestupku v blokovém řízení. Pokutový blok musí obsahovat zákonem předepsané náležitosti a podpis přestupce, jinak se nejedná o podklad způsobilý pro zápis bodů do registru řidičů, což platí i v případě, kdy není možné pokutový blok vůbec dohledat. Na podporu svého tvrzení poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, že městský úřad postavil najisto, že se žalobce přestupků dopustil, neboť městský úřad neměl k dispozici všechny předmětné pokutové bloky. Rovněž nesprávná je ve světle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu úvaha žalovaného, že tam, kde pokutové bloky chybí, je dostatečným důkazem oznámení Policie České republiky o tom, že došlo ke spáchání přestupku v blokovém řízení.
3. Žalobce sdělil, že jelikož se přestupku nedopustil anebo mu nebyl konkrétní pokutový blok předestřen, nemohl přednést žádné konkretizující tvrzení, že se daného přestupku nedopustil, jak mu vytýkal žalovaný. Konstatoval, že je povinností správního orgánu v řízení o námitkách se zabývat tím, zda žalobce skutečně v daný den přestupek, který byl údajně projednán v blokovém řízení, spáchal. Bez existence pokutových bloků však již nelze spáchání přestupku prokázat. Z výše uvedených důvodů měl žalovaný pominout zápis tří bodů za přestupek ze dne 20. 12. 2006, zápis dvou bodů za přestupek ze dne 25. 10. 2007, zápis jednoho bodu za přestupek ze dne 29. 11. 2007 a zápis jednoho bodu za přestupek ze dne 19. 12. 2007.
4. Namítal, že se nedopustil přestupku ze dne 24. 5. 2013, za nějž mu byly uloženy dva body. Konstatoval, že předmětný pokutový blok jím nebyl podepsán a ve správním řízení navrhl provést znalecký posudek z oboru písmoznalectví, který však správní orgán neprovedl s odůvodněním, že pro zahájení přezkumného řízení již pominula lhůta. Doplnil, že doklady od vozidla, řidičský průkaz a občanský průkaz občas nechával ve vozidle, které používaly i další osoby. Podotkl, že řidiči nejsou informováni o jednotlivých zápisech bodů v registru řidičů za spáchané přestupky, ale jsou informováni až v momentě dosažení dvanácti bodů, což je s poměrně dlouhým odstupem od záznamu jednotlivých přestupků. Uvedl, že jelikož se blokového řízení nezúčastnil, pokutový blok nepodepsal, nesouhlasil se skutkovým zjištěním a jeho projednáním v blokovém řízení. Správní orgán neměl pro nicotnost z důvodu absence základních náležitostí k takovému pokutovému bloku přihlížet. Namítal, že žalovaný se jeho výše uvedenou námitkou nezabýval a odmítl ji, čímž jej zkrátil na jeho právu na spravedlivý proces.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Uvedl, že všechny pokutové bloky a rozhodnutí si městský úřad vyžádal a náležitě zhodnotil, a to i s ohledem na existující oznámení o uložení jednotlivých pokut. Upozornil na rozdíl mezi řízením o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, přičemž v tomto řízení správní orgán zkoumá pouze skutečnost, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy k zákonu o silničním provozu. K žalobní námitce, že žalobce přestupek ze dne 24. 5. 2013 nespáchal a pokutový blok s jeho doklady podepsal někdo jiný, uvedl, že na předmětný pokutový blok je třeba hledět jako na správný a zákonný, dokud není zákonem předvídaným způsobem zrušen. Zdůraznil, že žalobce požadoval znalecký posudek z oboru písmoznalectví pouze k tvrzení, že daný pokutový blok nepodepsal a že svoje doklady nechal ve vozidle, které řídily i jiné osoby. Podotkl, že na všech pokutových blocích je uvedeno stejné číslo občanského průkazu a podpis na zpochybňovaném pokutovém bloku nejeví odlišnosti od podpisů na ostatních pokutových blocích. Na podporu svého tvrzení poukázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 7. 2015, č. j. 57 A 50/2014-92. K žalobní námitce o přijímání nesprávných závěrů z judikatury uvedl, že v napadeném rozhodnutí toliko citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, týkající se průkaznosti oznámení o uložení pokuty. Konstatoval, že jelikož vyžádané pokutové bloky již byly skartovány na základě skartačních lhůt, které žalovaný neovlivní, byly dostatečným pokladem pro zápis bodů do registru řidičů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Deklaroval, že oznámení o uložení pokuty za přestupek ze dne 20. 12. 2006, 25. 10. 2007, 29. 11. 2007 a 29. 12. 2007 obsahují dostatečné množství bezrozporných údajů prokazujících, že se přestupky staly a že se jich dopustil žalobce – údaje o přestupci, čas a místo spáchání přestupků, popis skutků a právní kvalifikaci. Na podporu svého tvrzení poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33. Konstatoval, že způsob informování řidičů o zápisu bodů do registru řidičů je upraven zákonem, přičemž správní úřady provádějí záznam bodů až poté, co se jim dostane do dispozice pravomocné rozhodnutí o uložení sankce. Řidiči jsou ze zákona informováni pouze o dosažení dvanácti bodů, přičemž pro průběžnou informaci o bodovém stavu musí vyvinout vlastní iniciativu a podat žádost na příslušném úřadu.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

6. V replice žalobce zejména uvedl, že oznámení o spáchání přestupku v blokovém řízení není způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, tím je pouze pokutový blok, který má všechny zákonem požadované náležitosti včetně podpisu řidiče, kdy souhlasí s projednáním věci v blokovém řízení a uloženou sankcí. Pokud tedy nebyl pokutový blok vůbec předložen, nejedná se o způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů. Opět deklaroval, že se přestupku dne 24. 5. 2013 nedopustil a podpis na daném pokutovém bloku není jeho, a tudíž nemělo být k danému pokutovému bloku vůbec přihlíženo. Žalobce sdělil, že městský úřad nevyhověl jeho návrhu na provedení znaleckého posudku z oboru písmoznalectví. Konstatoval, že své doklady občas nechával ve vozidle, takže se jimi mohl prokázat jiný řidič. Zopakoval, že se k danému přestupku nemohl vyjádřit dříve, neboť o jednotlivých záznamech bodů do registru řidičů nebyl

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

informován. Žalobce zdůraznil, že v rámci řízení o námitkách se mělo provádět dokazování k údajům uvedeným v oznámeních Policie České republiky o spáchání přestupku a městský úřad se měl zabývat tím, zda žalobce skutečně v daný den přestupek, který byl údajně projednán v blokovém řízení, spáchal. Uvedl, že žalovaný nezkoumal, zda existují způsobilé podklady pro záznam bodů do registru řidičů a rovněž odmítl provést důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, čímž se dopustil nesprávného postupu, který vyústil v nezákonné rozhodnutí. Na podporu svého tvrzení poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38. Závěrem žalobce sdělil, že pokud nebyly pokutové bloky vůbec doloženy, nemohlo být ověřeno, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud uvádí, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí na str. 5 a 6 hodnotil, proč považuje pokutový blok ze dne 24. 5. 2013 za způsobilý podklad pro záznam bodů v registru řidičů, vysvětlil, proč je daným pokutovým blokem vázán a proč neshledal námitky žalobce proti obsahu pokutového bloku důvodnými. Soud tedy nesouhlasí se žalobcem v tom, že by se žalovaný nezabýval jeho námitkou, že správní orgány nemohou být rozhodnutím vydaným v blokovém řízení vázány a neměly k němu přihlížet. Tato námitka je nedůvodná.
11. Před vypořádáním námitek žalobce soud předesílá, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení zákonem stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, www.nssoud.cz).

12. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

13. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, www.nssoud.cz).

14. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

15. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Žalobce v žalobě svými konkrétními námitkami zpochybňoval pokutový blok ze dne 24. 5. 2013, na jehož základě mu byly zaznamenány body v registru řidičů. Soud se proto zabýval tím, zda je s ohledem na uplatněné žalobní námitky tento pokutový blok způsobitelným podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.

16. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Žalobce sice v žalobě spojoval nicotnost pokutového bloku ze dne 24. 5. 2013 s absencí základních náležitostí tohoto pokutového bloku, nicméně chybějící náležitosti pokutového bloku nezpůsobují jeho nicotnost, ale případnou nezpůsobilost k záznamu bodů do registrů řidičů. Nicotný je totiž takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, publ. pod č. 793/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Pokutový blok ze dne 24. 5. 2013 vydal správní orgán, který k tomu měl pravomoc, byl k jeho vydání věcně příslušný, a ani není stížen zásadními nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy. Daný pokutový blok proto není nicotný, a námitka nicotnosti pokutového bloku ze dne 24. 5. 2013 tak není důvodná.

17. Soud dále uvádí, že presumpce správnosti rozhodnutí ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobitelným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.

18. Soud prostudoval pokutový blok ze dne 24. 5. 2013 a shledal, že je v něm uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
20. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, www.nssoud.cz, jakkoli odchytil, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo v pokutovém bloku ze dne 24. 5. 2013 identifikováno natolik přesně, že bylo možné podřazení daného jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
21. Z pokutového bloku ze dne 24. 5. 2013, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobci byla dne 24. 5. 2013 v obci Chrámce na silnici I/15 ve 21:35 hodin jako řidiči motorového vozidla reg. značky „X“ naměřena rychlost 69 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Pokutový blok obsahuje také tomuto porušení odpovídající slovní popis přestupkového jednání „R 50/72/69“, neboť žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která byla stanovena v daném místě na rychlost 50 km/h. Z uvedeného pokutového bloku je tak zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachateli přestupku za tento přestupek připíší dva body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření. Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován.
22. Soud dále uvádí, že v pokutovém bloku ze dne 24. 5. 2013 je jako přestupce identifikován žalobce, jehož totožnost byla ověřena dle občanského průkazu (č. 200698982), přičemž na pokutovém bloku je též obsažen podpis přestupce, který je vizuálně velmi podobný podpisům na pokutových blocích, které jsou součástí správního spisu a jejichž pravost žalobce nijak nezpochybňuje. Přestože na pokutových blocích ze Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dne 23. 6. 2012, 1. 4. 2015, 5. 5. 2015 a 2. 1. 2016 jsou podpisy mírně odchylné od podpisu na sporném pokutovém bloku, všechny se shodují v základním rysu, jímž je uvedení „Š“ a vlnkovité vedení podpisové čáry. Ačkoliv se žalobce na každém pokutovém bloku podepsal trochu odlišně, společné rysy těchto podpisů jsou dostatečně patrné i laickému oku. Daný pokutový blok ze dne 24. 5. 2013 obsahuje též údaje týkající se přestupce a je i z tohoto pohledu způsobilým podkladem pro provedení záznamu v registru řidičů.

23. Soud dále zdůrazňuje, že nekonkrétní tvrzení žalobce o tom, že vozidlo v inkriminovaných dnech neřídil a že vozidlo mohly řídit i další osoby, není způsobilé zpochybnit údaje zaznamenané v pokutovém bloku ze dne 24. 5. 2013. Na tomto místě soud akcentuje skutečnost, že vystavený pokutový blok je nutno považovat za veřejnou listinu nadanou presumpcí správnosti a na žalobci, který tvrdil jeho nesprávnost, leželo důkazní břemeno. Žalobce však žádné důkazy ohledně svého tvrzení o nepravosti svého podpisu na pokutovém bloku ze dne 24. 5. 2013 a o tom, že vozidlo v daných dnech neřídil, nepředložil. Ani z tohoto pohledu tudíž jeho tvrzení o tom, že vozidlo neřídil a že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, nemohou být úspěšné. Nebylo tedy povinností správních orgánů v řízení o námitkách na základě prostého tvrzení žalobce, že podpis na předmětném bloku není jeho, opatřovat důkazy k prokázání správnosti tohoto tvrzení za situace, kdy o pravosti podpisu neměly vzhledem ke všem okolnostem případu pochybnosti a žalobce netvrdil nic konkrétního, co by mohlo nasvědčovat tomu, že by podpis na předmětném bloku nebyl jeho. Proto také nebyl ze strany správních orgánů důvod vyžádat si v řízení o námitkách ohledně podpisu žalobce na předmětném bloku navrhovaný znalecký posudek (k tomu srov. též např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 7. 2015, č. j. 57 A 50/2014-92, www.nssoud.cz).
24. Žádné pochybení soud neshledal ani v postupu městského úřadu, který námitky žalobce zpochybňující obsah pokutového bloku ze dne 24. 5. 2013 postoupil jako podnět k zahájení přezkumného řízení Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Ústeckého kraje, Územnímu odboru Most, Dopravnímu inspektorátu Most, která ve sdělení ze dne 30. 5. 2016, č. j. KRPU-102636-3/ČJ-2016-0408, konstatovala, že ve vztahu k předmětnému blokovému řízení nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení, jelikož již uplynula prekluzivní lhůta pro zahájení přezkumného řízení. Soud zdůrazňuje, že tento postup nemohl žalobce nijak poškodit na jeho právech a byl učiněn výlučně v jeho zájmu, neboť jediné Policie České republiky mohla jako kompetentní orgán rozhodnout o změně či zrušení pokutového bloku ze dne 24. 5. 2013.
25. Dále se soud zabýval žalobní námitkou, že pro zápis bodů do registru řidičů za přestupky ze dne 20. 12. 2006, 25. 10. 2007, 29. 11. 2007 a 19. 12. 2007 neměly správní orgány způsobilé podklady, neboť jedinými podklady, na jejich základě byly žalobci body do registru řidičů přičteny, byla oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a nikoliv pokutové bloky. K tomuto soud podotýká, že ze správního spisu skutečně plyne, že jediným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů za přestupky spáchané v uvedených dnech byla oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, jelikož jim odpovídající pokutové bloky, které si městský úřad pro řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů vyžádal, byly již skartovány.
26. Soud konstatuje, že Nejvyšší správní soud se již dříve zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení blokové pokuty za přestupek ve vztahu k řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů. Z již citovaného rozsudku č. j. 5 As

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

39/2010–76 vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty nelze považovat za nezpochybnitelný důkaz o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011–74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015–33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016–32, www.nssoud.cz).

27. Závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.

28. Soud i v nyní projednávané věci vycházel z výše uvedených závěrů, tedy že je správní orgán povinen na základě obsahu námitek řidiče i obsahu samotného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení posoudit, zda lze při zápisu bodů do registru řidičů vycházet pouze z tohoto oznámení, či zda v řízení vyvstaly konkrétní pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů.

29. Ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, www.nssoud.cz, vyplývá: *„Pokud jde o kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, krajský soud požadavku řádného posouzení oznámení dostál. V situaci, kdy ve správním řízení nemohl být předložen samotný pokutový blok, neboť byl skartován, souhlasí Nejvyšší správní soud s argumentací krajského soudu dovozující, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení by mělo obsahovat všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů. Konstatování krajského soudu, podle něhož musí být v takovém oznámení přiměřeně uveden popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměra sankce, přičemž je možné s ohledem na specifika blokového řízení přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je pak v souladu nejen s krajským soudem citovaným usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, ale i se soudobou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-47).“*

30. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek, které se týkaly nezpůsobilosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jako podkladů pro osvědčení správnosti a oprávněnosti provedení záznamu bodů do registru

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

řidičů při absenci pokutových bloků za přestupky ze dne 20. 12. 2006, 25. 10. 2007, 29. 11. 2007 a 19. 12. 2007.

31. Z oznámení Policie České republiky, Dopravního inspektorátu Jičín, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 21. 12. 2006, č. j. ORJC-5528-1423/ČJ-07-2006, soud zjistil, že žalobci byla dne 20. 12. 2006 v obci Ohařice na silnici I/16 ve 00:00 hodin jako řidiči motorového vozidla reg. značky 2U7 6917 naměřena rychlost 77 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích ve znění účinném do 31. 7. 2011; za toto jednání mu byla blokem na pokutu na místě nezaplacenou série „X“, č. „X“, uložena pokuta 2 500 Kč.
32. Z oznámení Policie České republiky, Dopravního inspektorátu Trutnov, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 26. 10. 2007, č. j. ORTU-95-3936/ČJ-07-2007, plyne, že žalobci byla dne 25. 10. 2007 v obci Bohuslavice na silnici I/14 ve 11:30 hodin jako řidiči motorového vozidla reg. značky „X“ naměřena rychlost 65 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích; za toto jednání mu byla blokem na pokutu na místě nezaplacenou série „X“, č. „X“, uložena pokuta 1 000 Kč.
33. Z oznámení Policie České republiky, Okresního ředitelství Trutnov, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 30. 11. 2007, č. j. ORTU-7008/PŘ-64-2007, soud zjistil, že žalobce dne 29. 11. 2007 jako řidič motorového vozidla reg. značky „X“ v ulici Maxima Gorkého v Trutnově v 9:30 hodin porušil povinnost vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky: příkazový směr jízdy, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) bodu 4 zákona o přestupcích; za toto jednání mu byla blokem na pokutu na místě nezaplacenou série „X“, č. „X“, uložena pokuta 500 Kč.
34. Z oznámení Městské policie Liberec o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 14. 1. 2008, č. j. 164999, soud zjistil, že žalobce dne 19. 12. 2007 jako řidič motorového vozidla reg. značky „X“ v ulici Fügnerova v Liberci v 5:20 hodin porušil povinnost vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky, a to zákaz vjezdu všech vozidel do jednosměrné ulice, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) bodu 4 zákona o přestupcích; za toto jednání mu byla uložena bloková pokuta ve výši 300 Kč.
35. Všechna výše rekapitulovaná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahují všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů, tj. popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Z tohoto pohledu jsou daná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů a správní orgány z nich při záznamu bodů do registrů řidiče mohly vycházet. Žalobce se tedy mýlí, pokud tvrdí, že jediným způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů je pokutový blok (či pravomocné rozhodnutí o přestupku), a nikoliv oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, neboť i při absenci pokutových bloků lze v řízení o námitkách ověřit, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden oprávněně, či nikoli.
36. Soud dále uvádí, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybnil, že se přestupků spáchaných dne 20. 12. 2006, 25. 10. 2007, 29. 11. 2007 a 19. 12. 2007 dopustil. Omezil se pouze na tvrzení, že při absenci pokutových bloků nemůže přinést Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žádné konkretizující tvrzení, že dané přestupky nespáchal. Jelikož tedy žalobce kvalifikovaným způsobem netvrdil, že se přestupků nedopustil, a správní spis obsahoval podklady, na základě nichž bylo možné učinit jednoznačný závěr o přestupcích, pro které byla žalobci v blokovém řízení uložena pokuta, jsou námitky zpochybňující výše uvedená oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nedůvodné.

37. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. dubna 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.